

računanje in krščanski nauk v domačem jeziku bi pa naj zanemarili? S temi nesrečami nas Bog prav za prav opominja pred nevarnostjo nove šole. — Druga nesreča je tem žalostnejša, čem redkejša je. Obesila se je okoli sredine septembra 76letna ženica.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Uže teden dni trpi državni zbor, a ni še veliko reči o njem. Kakor poleti, kedar se pripravlja za nevihto, tako je sedaj v drž. zboru. Ali kakor poleti ni vselej nevihte, če se tudi pripravlja za-njo, tako menimo, da bode tudi v drž. zboru brez nje, vsaj prelude ne bode. Vse pride na to, kak da bode odgovor ministra za uk in bogočastje na interpelacijo Čehov. Ima ga bojda že v žepu, čaka pa še z njim, ker še vlada nima večine za to, da ga vzame drz. zbor na znanje, ne da ga spravi v razgovor. Ako se ji posreči to, potem bode — lepo vreme, vsaj za nekaj časa. — V razpravi o preuredbi poštne hranilnice je g. M. Vošnjak priporočal vladi, naj ne dela slov. posojilnicam ovir glede njih menjic, na katere bi želele denarja iz poštne hranilnice. Le-ta bi v tem ne imela škode, posojilnice pa bi se lažje gibale. — Na Dunaju se dela pridno na to, da dobodo poslej ubožni otroci na ljudskih šolah opoludne kaj toplega va se. Kacih 3000 jih bojda ostaja brez vsacega kosila ter postopa s praznim želodcem po ulicah, dokler se ne začne popoldnešnja šola. — Ker prideta cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefanija dne 24. oktobra v Gradec, za to je sedaj že vse po koncu, da se jima napravi sijajen vzprejem. Na vrsti je razsvitljenje mesta in hribov, bakljada in dne 27. oktobra velik ples. — Ukaz ministra za pravosodje, da se sme v slov. krajih tudi po Koroškem vpisavati v zemljiščne knjige slovenski, deželnemu odboru v Celovcu ni po godu. Oj, je pa g. minister tudi predrzen, ter še noče verjeti, da na Koroškem ni Slovencev! — Župan v Kranju in trije drugi gospodje so bili v ponedeljek dne 17. oktobra pri svitlem cesarju zavoljo svoje nižje gimnazije. Minister pl. Gautsch jim jo hoče vzeti, mesto pa misli, da mu je je treba. Svitli cesar sedaj bojda naroči, naj se preišče znova potreba gimnazije. Njemu je, rekel je gospodom, veliko na tem, da se kranjsko prebivalstvo krepko razvija tudi na dalje. — V Rudniku pod Ljubljano imajo prihodnji teden stoletnico svoje župnije. — Italijani bili bi radi v Gorici napravili svojo rabuko na grobu Juretiča. Bil je ta, kakor kaže ime, Slovenec pa je trobil v italijanski rog ter je imel svoje oči rad prek črno-rmenih mej, v Italiji. C. kr. glavar pa jim je prepovedal rabuko. — Na Primorskem ni toliko vina, kakor so se ga nadjali a hvalijo ga, da je izvrstno.

— C. kr. namestnik v Trstu, baron de Pretis, se je vrnil iz Gorice v Trst ter prevzel zopet svoja opravila. Po takem tedaj ne stopi še v pokoj. — Mestni zastop v Trstu je ves v rokah italijanskih napetnikov ter jemlje rad v službe tujce, se vé, da le sem iz Italije. Le-ti pa so radi potlej najhuji rovarji, škoda, da še c. kr. vladi ne pade mrena z oči. Vedno še je, kakor da ne vidi teh ljudi. — Dalmatinski poslanci se potegujejo za to, naj še ostane naprej hrv. gimnazija v Kotoru, tudi ona ima pasti pod koso ministra za uk in bogočastje. — V Bosni dela se spomenik na onem mestu, kjer je svitli cesar — 2 leti je tega — stopil na tla Bosne. — Ogerski drž. zbor je sedaj skorej ves v rokah ministra Tisza. Njemu torej ne bode težko, od zbora doseči vsega, kar se mu zljubi, in mož že kaže ter že bije znova močno na madjarski bobenj. Ubogi Slovani.

Vunanje države. Kakor je sedaj podoba, vtrjuje si bolgarski knez Ferdinand čedalje bolj svoja tla, sedaj se mu bliža že tudi metropolit Klement, tisti, ki je pomagal odpraviti kneza Aleksandra, zoper Ferdinanda pa se je doslej kujal. — Turčija bila bi rada, ko bi za-njo ne bilo Bolgarije, vsaj iz tega jo lahko sodimo tako, ker se poslej ne mara več spuščati z Rusijo v dogovore o njej. — Ruski car biva še vedno v Kodanju ter se sliši sedaj, da obišče domov gredoč nemškega cesarja v Berlinu. Brž ko ne je tudi to, kakor že poprej večkrat, glas — race. — Knez Bismarck čuti soped potrebo pohvaliti vlado grofa Taaffeja. Njegove novine so te hvale polne. Človek bi kaj dal za to, naj bi izvedel, ali gre knezu ta hvala iz srca. — Kaj bode z nemškim cesarjevičem, ali še ozdravi kedaj ali ga pa v resnici je rak v grlu, kakor se sliši, tega ni moči iz raznih poročil prepoznati. Južno podnebje se mu nasvetuje ter je sedaj v Bavenu, pozneje pojde v St-Remo. — Shod Crispija in Bismarcka v Friedrichsrube dela marsikje preglavico, kajti sumi se o njem veliko, vé pa se toliko, kolikor se napiše lahko na nohet mezineca. — Belgijska vlada ni veliko na boljsem vsled srenjskih volitev, število nasprotnih zastopov sicer ni narastlo pa se za to tudi ni skrčilo. — V Londonu je veliko ljudi brez dela in zato brez kruha. Skorej vsak den se zberó na kakem mestu ter terjajo dela ali kruha od župana. Ta pa navadno nima ne dela ne kruha za-nje, sicer pa še niso delalci doslej nikjer kalili reda. — Med Irci vré čedalje huje, ker jim angleška vlada prepoveda shode, v katerih bi izrekli svoje želje. Bog zna, kedaj dobode to ubogo ljudstvo svojo pravico. — General Boulanger, prejšnji vojni minister francoske republike, ima 30 dni zapore. Mož ne pozna pokorščine ter je s sedanjim vojnim ministrom v polnem razkrižju. Mož utegne še postati nevaren če ne republiki,

vsaj sedanji vladi. — Za vojsko zoper Nemčijo pripravljaja pa tudi sedanji vojni minister, general Ferron, vojaštvo. Te dni pojde ogledat si trdnjave, ki stojé ob nemški meji. — Spanjska kraljica-udova, Kristina, je bila vbolela pa je sedaj že ozdravela. V Barceloni so prišli na sled tatom na pošti ter so dva že zaprli, več jezer goldinarjev so, največ iz pisem trgovcev, tatje pojemali. — Italija napravi mobilizacijo za poskušnjo, kakor tovnéj Francija. Rada bi izvedela, v katerem času bi toliko in toliko krdel vojaštva spravila na noge. — Za Masavo ima Italija že pripravljenih vojakov, Turčijo pa devajo te ital. priprave v strah, češ, da gredó ti vojaki nazadnje ne v Masavo, ampak v turški Tripolis. Mogoče je vse. — V Afganistanu še niso ujeli Eyub hana. Vsled tega si je sedanji emir v strahu, da si zbere kje Eyub močno vojsko pa njega prepodi z njo iz dežele. — Na železnici v Arkanzas so se užgali zadnji petek „švelarji“ ravno pred vlakom, na katerem se je peljal predsednik „zedinjenih držav“ v Ameriki. Pravi se, da jih je nekdo navlaš užgal. Ni neverjetno.

Za poduk in kratek čas.

Mohamedova zapoved.

Krivi prerok Mohamed je rekel svoje dni: „Verni moslemini, varujte se svinjskega mesa, kajti eden kos te živali je silno škodljiv; kdor mojih učencev torej svinjsko pečenko jé, naj se za to v peklu peče“.

Moslemini so si zapoved Mohamedovo zapomnili, in dokler je on živel, niso svinjetine jedli. Ko pa je Mohamed umrl, začeli so se med seboj pričkati, kateri kos svinje da je škodljiv in prepovedan; kajti samo zavoljo enega škodljivega kosa vso svinjetino pustiti, to je vendar preveč ostra zapoved. Ugibali so torej, kateri kos bi bil zapovedan. Eden reče: „To more biti glava“. „Nikakor ne“, odvrne drugi, ki je rad jedel svinjsko glavo, „morebiti so čreva“. „Ta pa že ne“, oglasi se tretji, ki je klobase visoko číslal, „bržčas je rep prepovedan“. Četrty in peti je spet kateri drugi kos svinje imenoval škodljiv. Ta prepír je trajal tako dolgo, da so celo svinjo od glave do repa pojeli.

Nekaterim čitateljem se menda zdi to razlaganje Mohamedove zapovedi smešno, pa ti ne pomislijo, da oni ravno tako svoje krščanske zapovedi razlagajo.

Duhovniki nam pridigujejo zapoved Gospodovo: „Ogibljite se hudobnega sveta, in ne hodite po široki poti, ki v pekel pelja“.

Dobro, pravimo, hočemo se ogibati hudobnega sveta in ne hoditi po široki poti, ki v pekel pelja, vendar bi radi vedeli, katera da

je široka pot, ki v pekel pelja? „Pot v krčmo“, pravi eden. „Ni res“, ugovarja pijanec, „ampak pot v gledališče“. „Nikakor ne“, pravi tretji, „ampak pot na plesišče“. Strastni plesalec to zanika ter pravi: „Ne, pot v igrališče“. Tako se prepíramo, zraven pa pijančujemo, v gledišče hodimo, plešemo in igramo, ne da bi pomislili, ni li morda to široka pot, ki v pekel pelja. Hudobni svet se mi zdi podoben obilno obloženi mizi, na kateri so dovoljene in prepovedane jedi postavljene in pri kateri redijo ljudje hoteč le tečne jedi zavživati. Vsaki svári svojega soseda pred to ali uno jedjo, sam pa jé, kar mu diši. Izgovor ima vsaki hitro pri roki, ako mu diši prepovedana jed in tako se sprazni vsa miza, ter se povžijejo dovoljene in prepovedane jedi, ker vsaki po svojem razlaga Gospodovo zapoved: „Ogibljite se hudobnega sveta in ne hodite po široki poti, ki v pekel pelja“.

J. S—a.

Smešnica 42. „Smola, velika smola!“ kliče dijak držeč pismo v rokah. „Kaj“, vprašaga na to tovariš, „kaj ti je taka smola?“ „Oh“, odvrne dijak, „tu mi piše strijca, da mi je poslal po nakaznici 20 gld. ter da jih utegnem že dnes dobiti“. „No“, smeje mu se tovariš, „to pač ni smola, če dobiš kar h krati 20 gld.“ — „Kaj bi ne bila“, upije dijak, „30 gld. sem na zgubi. Bil bi še dnes sicer poprosil strijca za 50 gld. na posodo“.

Razne stvari.

(Visoki gost.) Kakor je sedaj že gotovo, pride cesarjevič Rudolf s svojo prevzvišeno soprogo, cesaričinjo Štefanijo, v Maribor dne 27. oktobra, to je, prihodnji četrtek, ob 3. uri popoldne. Odpelje se pa iz Maribora ob 5. popoldne. Vse drugo ostane, kakor smo naznanili že v zadnjem listu.

(Sklepni kamen.) Nj. ces. visokost, cesarjevič Rudolf, pride v četrtek dne 27. okt. v Celje ob 10¹/₂ dopoldne. Tam bode slovesni vzprejem, predstavljenje višje gospode, potem pa se postavi sklepni kamen na novi bolenišnici „Gisela“. Ob enih popoldne pa se odpelje cesarjevič v Maribor.

(Dež. odbor.) Za železnico Celje-Šoštanj-Velenje je dež. odbor potrdil sklep okr. zastopa v Celju ter se odloči za-njo 40.000 gld. Pogoji za izplačanje tega denarja so seveda tisti, ktere je okr. zastop v Celju nastavil.

(Smrtna kosa) Dr. Gustav Lindner, svoje dni číslan profesor na c. kr. gimnaziji v Celju, poslej pa profesor na c. kr. českem vseučilišču v Pragi, umrl je dne 17. oktobra v Vinogradih, to je v predmestju mesta Praga.

(Šulverein.) LAVORIKE, ki so jih pleli pri zadnjem shodu podružnicam nemškega šulvereina v Mariboru, niso dale nekaterim velicim